

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120243721
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6120243721.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T., právne zastúpená: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, o zaplatenie 3.000,- Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/86/2020 -145 zo dňa 19.07.2021, takto

rozhodol:

Mení uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti t.j. vo výroku II. o trovách konania tak, že p r i z n á v a žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

P r i z n á v a žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § § 144, § 145 ods. 1, §146 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1, 2, zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Uviedol, že žalobca sa doručeným návrhom dňa 18.02.2020, domáhal, aby súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 3.000,- Eur spolu s príslušenstvom, ako aj nahradiť mu trovy konania.

4. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.07.2021 žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť.

5. Vzhľadom na to, že k späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním, v súlade s § 146 ods. 1 CSP, súhlas žalovanej nie je potrebný, preto súd prvej inštancie na základe dispozitívneho úkonu žalobcu konanie zastavil.

6. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil podľa § 256 ods. 1 s použitím ustanovenia § 257 CSP. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 06.07.2021 vzal žalobu späť z dôvodu spáchania trestného činu podvodu zo strany Q. W., ktorý bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom OS Prešov č. k. 33T 130/2017 -598 zo dňa 04.05.2021 s tým, že vydávajúc sa za E. J. požiadal v jej mene o poskytnutie spotrebného úveru, ktorý mu bol schválený a peniaze bez vedomia a súhlasu žalovanej použil pre svoju potrebu, čím veriteľovi spôsobil škodu vo výške 8.317 Eur a žalovanej vážnu ujmu na jej právach. Súd

prvej inštancie na základe uvedeného mal za to, že je spravodlivé v danom prípade aplikovať výnimočné zákonné ustanovenie § 257 CSP a náhradu trov konania stranám sporu nepriznať.

7. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Uviedla, že na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 33T/130/2017, žalobca uviedol, že: „Pôvodný veriteľ si neuplatňuje náhradu škody od obvineného, nakoľko reklamácia žalovanej nebola uznaná a pôvodný veriteľ naďalej považuje p. J. za dlžníčku, ktorá nedodržala zmluvné podmienky. Do doby dokým nebude právoplatne rozhodnuté o vine tretej osoby v trestnom konaní je jedinou dlžníčkou žalovaná.“ Poverený zamestnanec žalobcu sa zúčastňoval trestného konania, a to ako v prípravnom konaní, tak aj v konaní pred súdom. Obvinenie bolo v tejto veci vznesené 10.03.2017, napriek tomu sa zmienka o tejto podstatnej okolnosti nedostala do žaloby podanej o 3 roky neskôr. Žalobca aj vo vyjadrení k podanému odporu odmietol jej obranu, navrhol pokračovanie v konaní a tvrdohlavo nemienil akceptovať argumentácie a námietky, o ktorých mal vedomosť už v čase nadobudnutia pohľadávky, t.j. 18.12.2018. Momentom keď rozšíril rozhodné skutkové tvrdenia, navyše zmenil žalobu. Žalobca jednak o podvođe spáchanom na osobe žalovanej vedel, aj keď ho neakceptoval, úmyselne zamlčal tieto rozhodné skutočnosti pri odôvodnení svojho nároku a opakovane trval na žalobe aj napriek argumentácii vyjadrenej formou jej procesnej obrany. Navrhla napadnuté rozhodnutie zmeniť a priznať nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu výroku II., o nepriznaní náhrady trov konania stranám sporu ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. Podľa § 256 ods. 2 CSP ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

14. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná sa nechala v konaní zastúpiť advokátom, o čom svedčí doručená plná moc do súdneho spisu (čl. 66). Žalovaná tak reagovala na vydaný platobný rozkaz. Žalobca ani vo vyjadrení k podanému odporu voči vydanému platobnému rozkazu neakceptoval obranu žalovanej a pokračoval v konaní voči nej, čo žalovaná dôvodne považovala za ohrozujúce a v súvislosti s obranou svojich práv jej vznikli výdavky - odpor proti platobnému rozkazu (čl. 62), návrh na prerušenie konania (čl. 116). Súdu prvej inštancie aj v čase vydania napadnutého uznesenia bolo zrejmé, že žalovanej trovy konania mohli vzniknúť, preto odvolací súd považuje rozhodnutie podľa ust. § 257 CSP za nesprávne.

16. Odvolací súd poukazuje na právo na priznanie primeranej a právny predpismi stanovenej náhrady trov konania, ktoré úspešnej strane v konaní vzniknú. Je súčasťou práva na spravodlivý proces a tiež súvisí, pokiaľ ide konkrétne o náhradu trov právneho zastúpenia, s majetkovým právom podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu a právom na právnu pomoc v zmysle čl. 37 ods. 2 listiny (por. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 119/2012).

17. Za dôvod hodný osobitného zreteľa podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať skutočnosť, že k späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním, v súlade s § 146 ods. 1 CSP a rovnako tak právoplatne skončené konanie v trestnej veci, sp. zn. 33T/130/2017. Nakoľko sa existencia iných dôvodov hodných osobitného zreteľa v konaní nepreukázala, má odvolací súd za to, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky opodstatňujúce nepriznanie náhrady trov konania úspešnej žalovanej. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na tvrdenie žalovanej v odvolaní, že žaloba o podvode spáchanom na žalovanej vedel a opakovane trval na žalobe (bod 7 odôvodnenia)

18. Vchádzajúc z uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku II. o trovách konania postupom podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, odvolací súd jej preto voči žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

20. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.